

— Иди му кажи, че е пристигналъ тукъ единъ неговъ старъ познайникъ отъ войната.

— Ще отида. Ама ще ме повозишъ ли на автомобила?

— Защо не.

— Ей сега ще го повикамъ. Ама да не ме излъжешъ?

— Азъ никога не лъжа.

Босокракото дете скочи отъ стъпалото на автомобила и се затири съ всички сили къмъ селската кооперация, най-голѣмото здание следъ училището.

Отъ тамъ излѣзе едъръ селянинъ, цѣлъ побѣлѣлъ, съ запретнати ржкави и засукани мустаци, едничката още следа отъ службата му на свръхсроченъ подофицеръ. Той бавно се запъти къмъ автомобила, взирайки се съ любопитство въ непознатитѣ пѣтници.

Когато наближи колата, шофьорътъ вдигна чернитѣ си очила. Бай Илия замръзна на мѣстото си отъ радостна изненада:

— Ваше Величество! Вие, тука!

И опънатата му ржка се издигна до голата глава, за да отдаде честъ както нѣкога, когато бѣше на военна служба.

Царьтъ протегна ржка къмъ бившия фелдфебелъ, който я грабна съ две ржце, за да я цѣлуне:

— Какво щастие, Ваше Величество! Колко се радвамъ!

— И азъ, — каза съ подкупваща усмивка царьтъ, — какво правишъ? Какъ се поминувашъ?

— Учимъ селянитѣ, както нѣкога войницитѣ на Ваше Величество. — Водиме ги на стопанския фронтъ. Че слѣзнете за малко, Ваше Величество, да разгледате кооперацията ни.

— Добре, добре, — отвърна царьтъ и понечи да слѣзе отъ колата. — Разправяли сж ми за нея.

Въ това време дотича запъхтѣно дете и извика на бай Илия:

— Чичо Илия, прати ме стрина Недѣля да ти кажа, че унучето ти е много зле.

— Зная, — махна съ ржка бившиятъ фелдфебелъ, — ще дойда после. Сега царьтъ ми е гостъ. Заповѣдайте, Ваше Величество, въ кооперацията. Това здание издигнахме миналата година. Мнозина не бѣха съгласни съ мене, но сега всички отъ селото му се радватъ.

Царьтъ бавно слѣзе отъ автомобила. И другиятъ го последва. Изправиха се предъ бай Илия:

— Най-напредъ ще отидемъ да видимъ болното дете, че после...

— Но, Ваше Величество... То лежи отъ нѣколко дена...

— Кжде живѣете?

— Задъ тая улица, малко на лѣво... Ей ония комини...

— Тогава води ни!

— Слушамъ, Ваше Величество!

Царьтъ и князь Кирилъ последваха бай Илия.

Изъ пѣтя той имъ заразправя, че и други деца имало болни въ селото: